

'Juf Babs ik ben fertig'

Tweetalig basisonderwijs laat Nederlanders koud

[Achtergrond](#) - 3 april 2008 - Auteur: Fleur de Weerd

(3 april, 2008) Speciaal voor de vele Nederlanders biedt het dorp Kranenburg tweetalig basisonderwijs aan. Maar de emigranten zelf interesseren zich niet voor het Duitse initiatief. Ze brengen hun kroost liever in Nederland naar school.

"Juf Babs ik ben fertig." De Duitse Tobi komt met zijn werkschrift bij de tafel staan. De Nederlandse Juf Babs schudt afkeurend haar hoofd: "Dat kan ik niet verstaan". "Oeps," verbetert Tobi en kijkt de juffrouw met grote ogen schuld bewust aan: "Ik ben klaar".

De Christophorus-school in Kranenburg, net over de grens bij Nijmegen, telt tweehonderd leerlingen, van wie 36 van Nederlandse ouders. Toch gaan er uit het dorp maar zes van de 28 Nederlandse kinderen naar de tweetalige school. De rest gaat naar een Nederlandse basisschool over de grens.

De Christophorus-school was twee jaar geleden de eerste basisschool met een Duits-Nederlands onderwijsprogramma. Ondertussen zijn er ook initiatieven ontsprongen in het Duitse Borken, over de grens bij Winterswijk.

Sinterklaas in het Nederlands, carnaval in het Duits

Directrice Beate van Asch spreekt uit eigen ervaring als ze zegt dat kinderen profijt hebben van een tweetalige opvoeding. Ze is met een Nederlander getrouwd en woont in het Nederlandse Beek. Haar dochter ging naar een Nederlandse school. "Ze kan zowel naar een universiteit in Nederland als in Duitsland."

Er zijn twee bilinguale klassen. De leerlingen, de 'bili's, hebben een vaste docent die sommige vakken in het Duits en andere in het Nederlands geeft. De kinderen mogen kiezen in welke taal ze werken als ze zelfstandig werken. Als de kinderen op hun rooster een gele sticker zien moeten ze Duits praten en bij een blauwe sticker Nederlands. Volgens Beate verloopt het tweetalig leren erg soepel. "De kinderen vinden het prachtig. Sinterklaas vieren we in het Nederland en carnaval in het Duits."

"Omdat de niveauverschillen groot zijn hebben we een Nederlandse lerares aangesteld. Juf Babs haalt groepsgewijs de kinderen uit de klas om hun

Nederlands bij te spijkeren. En voor de Nederlandse kinderen zijn er extra Duitse integratie-uren.”

Nederlandse ouders zijn stug

Nederlanders die in Duitsland wonen, zijn eigenlijk verplicht hun kinderen Duits onderwijs te laten volgen. Als ze onder de Duitse onderwijsplicht uit willen komen moeten ze goede argumenten aanvoeren. De Nederlandse ouders doorlopen desondanks de procedure. De vaders en moeders, die onder het mom ‘een groter huis voor minder geld’ aan de andere kant van de grens wonen, sturen hun kinderen liever naar een Nederlandse school. Ze betogen dat hun hele leven zich nog afspeelt in Nederland.

De ouders zijn bang dat als hun kroost eenmaal naar een Duitse school gaat, ze het Nederlands verleren en de aansluiting op het Nederlands voortgezet onderwijs verliezen. Het Duitse schoolsysteem is hen niet bekend. Ze zijn ook bezorgd dat hun kind moeite heeft contact te leggen met de Duitse scholieren.

Zevenjarige blonde Lotta lijkt hier geen problemen mee te hebben. Ze schrijft een verhaal met twee Duitse klasgenootjes. “Het gaat over drie gemene kinderen die graag hersenen eten” legt ze stralend uit. Ze schakelt moeiteloos over van Duits naar Nederlands. Van een accent in geen velden of wegen iets te bekennen. Ze is in het Nederlands opgevoed. “Mijn papa komt uit Lelystad.”

En jullie klagen over Marokkanen

Directrice Beate van Asch schudt haar hoofd over de houding van de Nederlandse ouders. “Op de universiteit van Münster is onlangs uitgezocht dat het voor de jonge kinderen helemaal niet goed is als ze over de grens naar school gaan. Bij vriendjes spelen gaat niet als je vijftien kilometer verderop woont.”

“De kinderen die in Duitsland wonen worden op de Nederlandse school uitgemaakt voor ‘moffen’. Ze weten zelf niet wat of wie ze zijn. De ouders hebben geen idee met welke identificatieproblemen ze hun kind opzadelen,” aldus de directrice.

Van Asch ziet de toekomst bezorgd tegemoet. “Als het zo doorgaat hebben we binnen tien jaar Nederlandse getto’s in Kranenburg. Ik snap er niets van. Nederlanders klagen over Marokkanen die niet integreren in de Nederlandse samenleving en doen precies hetzelfde in Duitsland.”

Nederlanders ongeïnteresseerd

Vanaf het allereerste begin stuitte Van Asch op onverschilligheid bij Nederlandse instanties. Toen ze het tweetalige systeem opzette stond de Kranenburgse

gemeenteraad als één man achter haar. “Politici van alle partijen waren enthousiast. Maar we hadden financiële problemen. Een extra lerares Nederlands kost veel geld. We hebben bij verschillende Duitse en Nederlandse onderwijsinstanties aangeklopt. Aan de Nederlandse kant toonde niemand de geringste interesse,” vertelt de directrice teleurgesteld.

“Het is een harde strijd,” verzucht de directrice. “Ik wil ouders ook niet dwingen hun kinderen hier naar school te sturen. We zoeken zoveel mogelijk de aandacht van de media om maar ergens geld los te kunnen peuteren. Maar de Nederlandse instanties reageren niet op buitenlandse verzoeken. Eigenlijk zou de school precies op de grens moeten staan, dan moesten ze wel,” lacht ze grimmig.

Duitse ouders zijn wel enthousiast en willen hun kinderen graag Nederlands leren. “De ouders weten dat de goede universiteiten en banen in Nederland te vinden zijn. Wat is mooier dan je kind ervan te laten profiteren dat je aan de grens woont?”

Fleur de Weerd is redacteur van het Duitslandweb.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3532/juf-babs-ik-ben-fertig>